



Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 47/13
Luxemburg, 16 aprilie 2013

Hotărârea în cauza C-274/11 și C-295/11
Spania și Italia/Consiliul

Curtea respinge acțiunile formulate de Spania și de Italia împotriva deciziei Consiliului de autorizare a cooperării consolidate în domeniul brevetului unitar

Având în vedere imposibilitatea statelor membre de a ajunge la un regim comun pentru ansamblul Uniunii într-un termen rezonabil, decizia atacată contribuie la procesul de integrare europeană

Formele de cooperare consolidată urmăresc să favorizeze realizarea obiectivelor Uniunii, să apere interesele acesteia și să consolideze procesul său de integrare. Decizia de autorizare a unei forme de cooperare consolidată se adoptă de Consiliu în ultimă instanță, atunci când acesta stabilește că obiectivele urmărite prin această cooperare nu pot fi atinse într-un termen rezonabil de Uniune, în ansamblul său. Decizia menționată se adoptă de Consiliu pe baza unei propuneri din partea Comisiei și după aprobarea Parlamentului European.

Prin decizia adoptată în 2011¹, Consiliul a autorizat o formă de cooperare consolidată în vederea creării unei protecții prin brevet unitar între 25 de state membre (din cele 27 de state membre ale Uniunii), având în vedere că Spania și Italia au refuzat să participe la aceasta. Cooperarea menționată vizează de asemenea înființarea unor dispozitive centralizate de autorizare, coordonare și control la nivelul Uniunii.

Spania și Italia solicită Curții de Justiție anularea deciziei Consiliului², invocând nevaliditatea acesteia pentru mai multe motive.

Curtea observă mai întâi că Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) autorizează Uniunea, în cadrul pieței interne, să creeze titluri europene de proprietate intelectuală. Pe de altă parte, competența de a stabili regimurile lingvistice aferente titlurilor menționate este strâns legată de instituirea acestor titluri. În consecință, aceste competențe, care se situează în cadrul funcționării pieței interne, țin de un domeniu de competențe partajate între Uniune și statele membre. Ca urmare a caracterului neexclusiv al competențelor menționate, Consiliul are competența de a autoriza această formă de cooperare consolidată.

În susținerea acțiunilor formulate, Spania și Italia reproșează în esență Consiliului că, prin autorizarea acestei forme de cooperare consolidată, a eludat cerința unanimității și a înlăturat opoziția acestor două state membre față de propunerea Comisiei referitoare la regimul lingvistic al brevetului unitar. Analizând acest argument, Curtea subliniază că nimic nu interzice statelor membre să stabilească între ele o formă de cooperare consolidată în cadrul competențelor Uniunii care trebuie, potrivit tratatelor, să fie exercitate în unanimitate. Dimpotrivă, din TFUE rezultă că astfel de competențe pot face obiectul unei forme de cooperare consolidată, dacă sunt îndeplinite condițiile enunțate în tratate, și că, în acest caz, cu excepția situației în care Consiliul a decis că va hotărî cu majoritate calificată, unanimitatea va fi constituită numai din voturile statelor membre participante. În consecință, decizia de a autoriza o formă de cooperare consolidată după ce a constatat că brevetul unitar și regimul său lingvistic nu puteau fi instituite într-un termen rezonabil de către Uniune în ansamblul său nu constituie nicidecum o eludare a cerinței unanimității și nici o excludere a statelor membre care nu au achiesat la cererile de cooperare consolidată, ci

¹ Decizia 2011/167/UE a Consiliului din 10 martie 2011 de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar (JO L 76, p. 53).

² Consiliul este susținut de Belgia, de Republica Cehă, de Germania, de Irlanda, de Franța, de Ungaria, de Țările de Jos, de Polonia, de Suedia, de Regatul Unit, de Parlamentul European și de Comisie.

contribuie, având în vedere imposibilitatea de a ajunge la un regim comun pentru ansamblul Uniunii într-un termen rezonabil, la procesul de integrare.

Curtea examinează în continuare argumentul invocat de Spania și de Italia, întemeiat pe dispoziția Tratatului privind Uniunea Europeană potrivit căreia Consiliul nu poate autoriza o cooperare consolidată decât „în ultimă instanță, atunci când acesta stabilește că obiectivele urmărite prin această cooperare nu pot fi atinse într-un termen rezonabil de Uniune, în ansamblul său”. Curtea subliniază în această privință că este evident că interesele Uniunii și procesul de integrare nu ar fi protejate în cazul în care orice negociere lipsită de rezultate ar putea conduce la una sau la mai multe forme de cooperare consolidată în detrimentul căutării unui compromis care să permită adoptarea unei reglementări pentru Uniune în ansamblul său. Totuși, în speță reiese că Consiliul a examinat cu atenție și imparțialitate dacă cerința privind „ultima instanță” este îndeplinită.

Acesta a luat în considerare în mod întemeiat faptul că procesul legislativ inițiat în vederea instituirii unui brevet unitar la nivelul Uniunii a fost inițiat în cursul anului 2000 și a parcurs mai multe etape. Reiese de asemenea că un număr considerabil de regimuri lingvistice diferite pentru brevetul unitar au fost discutate de ansamblul statelor membre în cadrul Consiliului și că niciunul dintre aceste regimuri nu a primit un sprijin de natură să conducă la adoptarea, la nivelul Uniunii, a unui „pachet legislativ” complet referitor la un astfel de brevet.

Curtea consideră nefondată argumentația prezentată de Spania și de Italia, potrivit căreia protecția conferită de acest brevet unitar nu ar aduce beneficii în materie de uniformitate și, prin urmare, de integrare, în raport cu situația care rezultă din punerea în aplicare a normelor prevăzute de CBE³. Astfel, brevetele europene acordate în conformitate cu normele CBE nu conferă o protecție uniformă în statele contractante ale acestei convenții, ci asigură, în fiecare dintre aceste state, o protecție a cărei întindere este definită de dreptul național. În schimb, brevetul unitar avut în vedere de decizia atacată ar conferi o protecție uniformă pe teritoriul tuturor statelor membre care participă la cooperarea consolidată. Pe de altă parte, contrar celor susținute, decizia atacată nu aduce atingere nici pieței interne, nici coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii. În plus, potrivit Curții, decizia atacată nu aduce atingere competențelor, drepturilor și obligațiilor statelor membre care nu participă la cooperarea consolidată. Deși este esențial, desigur, ca o formă de cooperare consolidată să nu conducă la adoptarea de măsuri care să împiedice statele membre neparticipante să își exercite competențele și drepturile și să își asume obligațiile, le este permis, în schimb, participanților la această formă de cooperare să stabilească norme cu care statele neparticipante nu ar fi de acord dacă ar participa la aceasta. Stabilirea unor astfel de norme nu împiedică, de altfel, statele membre neparticipante să adere în viitor la forma de cooperare consolidată.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106

³ Convenția privind eliberarea brevetelor europene (Convenția privind brevetul european), semnată la München (Germania) la 5 octombrie 1973 și intrată în vigoare la 7 octombrie 1977.